

та за цѣлтъ, за който сѣ со-
зданы свѣтътъ и благата му. Ду-
хътъ на самоотверженіето е весма
противоположенъ на себелюбіето,
порокъ най противохристіанскій.
Себелюбецътъ сѣди самъ за свое-
то достоинство и ся очудва самъ
съ своитѣ мысли, а това съста-
вява гордостътъ; той си въобра-
жава че всичкото ся е сътворило
за удовлетвореніе на наклонноститѣ
и страститѣ му; отъ тука проис-
хожда безмѣрната привязанность
къмъ благата на тойзи свѣтъ, при-
вязанность, която порабощава чело-
вѣка на все що той мысли за свое
благощастіе; а отъ това пора-
бощеніе ражда ся едно неправилно